

ע"פ 560/18 - חיים שדמי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 560/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקש:

חיים שדמי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד (כב' השופטים: ר' לורך, צ' דותן, ד' עטר), מיום
6.12.2017, בתפ"ח 35932-12-14

תאריך הישיבה:

כ' בשבט התשע"ח (05.02.18)

בשם המבקש:

עו"ד נס בן-נתן

בשם המשיבה:

עו"ד קרן רוט

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: ר' לורך, צ' דותן, ד' עטר), מיום 6.12.2017, בתפ"ח 35932-12-14, בו הושטו על המבקש, בין היתר, 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי שלושה חודשים בהם שהה במעצר מלא.

1. על פי עובדות כתב האישום, עובר לתאריך 26.11.2014 גמלה בליבו של המבקש ההחלטה להמית את

המתלונן, עמו היה מצוי בקשרים. לשם כך התקשר המבקש עם אדם אחר, אשר היה למעשה סוכן משטרה (להלן: הסוכן), וביקש ממנו להביא למותו של המתלונן בתמורה לתשלום סך של 15,000 ש"ח.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בניסיון שידול לרצח, עבירה לפי סעיף 30(א2) יחד עם סעיף 33(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הודאת המבקש באה לאחר שמיעת כל מסכת הראיות ושמיעת סיכומי הצדדים. במסגרת ההודאה שבאה כפרי הסדר טיעון, סוכם כי במסגרת הטיעונים לעונש יוכל המבקש לטעון טענות עובדתיות שאינן מופיעות בכתב האישום אך עלו במהלך שמיעת הראיות ובאו לידי ביטוי בסיכומים ואשר לשיטתו הינן רלוונטיות לשלב גזירת העונש. טענות אלו היו בנוגע להדחת המבקש על ידי הסוכן ובנוגע לשיחות רבות שהתקיימו בין הסוכן לבין המבקש שלא תועדו ובהן גילה המבקש הססנות מסוימת בנוגע לשידול.

3. יוטעם כי בית המשפט המחוזי עיכב את ביצוע עונש המאסר בפועל עד ליום 8.4.2018 בשל לידת בנו הרביעי של המבקש, לידה בניתוח קיסרי שהסתבר, כשבועיים לפני מתן גזר הדין.

4. בדיון שהתקיים לפני טען בא-כוח המבקש כי קיימים נימוקים טובים להקלה משמעותית בעונשו של המבקש, זאת בין היתר, לאור טענה בדבר הדחתו על ידי הסוכן, וכן טענות באשר למחדלי חקירה הנוגעים למידת נחישותו של המבקש לשדל לרצח. כך, נטען כי הפנייה לסוכן נעשתה במקור לצורך קבלת הגנה מהמתלונן, אלא שבמהלך השיחות הרבות שנוהלו בין השניים, שיכנע אותו הסוכן שלא די בהגנה ויש "לעשות מעשה". עוד נטען כי במהלך שיחות שלא היו מתועדות, גילה המבקש הססנות בנוגע לתכנית הפלילית ואף לא ניתן לקבוע כי היא אכן הייתה יוצאת לפועל. מנגד טענה באת-כוח המשיבה כי יש לדחות את הבקשה. נטען כי סיכויי הערעור להתקבל אינם גבוהים, וודאי לא להפחתה בעונש כך שלא יכלול רכיב מאסר בפועל.

5. ככלל, מועד ביצועו של עונש מאסר שהטיל בית המשפט הוא מיד עם מתן גזר הדין ואין בהגשת ערעור כשלעצמו כדי להביא לעיכוב ביצועו. יחד עם זאת, בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצוע עונש מאסר במקרים בהם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מידית. הנטל להוכיח כי המבקש נכנס לגדרם של אותם מקרים חריגים, מוטל עליו (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (28.10.2015)). בבחינת הבקשה יבחן בית המשפט, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את משך תקופת המאסר; את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; את עברו הפלילי של המבקש ואת נסיבותיו האישיות (ע"פ 6689/17 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2017)).

6. מבלי להביע עמדה באשר לסיכויי הערעור, הסיכוי שלא יושט על המבקש עונש מאסר בפועל נמוך מאוד. זאת הן בהתחשב בחומרת העבירה שבה הורשע והן בתקופת המאסר שהוטלה עליו, שאינה קצרה. עוד יש לציין כי בגזר דינו המנומק, התחשב בית המשפט, בין היתר, בטענות המבקש בדבר מחדלי החקירה בהליך. כן נלקחה בחשבון העובדה שחלק מן השיחות בין הסוכן לבין המבקש לא הוקלטו ועל כן נמנעה מההגנה האפשרות להציג את ההשפעה שהייתה לסוכן על המבקש.

7. זאת ועוד, במקרים בהם מערער נאשם על חומרת העונש בלבד, לא ייטה בית המשפט לעכב את ביצוע העונש. זאת כנגזרת מהכלל לפיו בית משפט זה לא ייטה להתערב בעונש שהוטל בערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים (ראו: ע"פ 8480/12 בלצא נ' מדינת ישראל (29.11.2012); ע"פ 8477/17 פלוני נ' מדינת ישראל (6.11.2017)).

מקרה זה אינו נופל לגדר מקרים חריגים אלה.

נוכח כל האמור, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 8.4.2018, כפי שצוין בהחלטת בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ' בשבט התשע"ח (5.2.2018).

ש ו פ ט
